

[Elisabeth Bruun Olesen]

ger overhovedet ikke; man bliver nødt til på en eller anden måde at forpligte både offentlige og private arbejdsgivere til at oprette det nødvendige antal praktikpladser.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Ud af de 7.000 ekstra tilbud til de lære- og praktikpladssøgende er omkring de 4.000 i ungdomsprogrammet. De resterende 3.000 pladser vil vi overtale de private virksomheder til at oprette, og dér er vi godt i gang, f.eks. har alene bankområdet tegnet sig for en stigning på 1.000. Det har ikke noget at gøre med, at regeringens politik er til gavn for banker osv., nej, det har såmænd noget at gøre med, at man har fået lov til at få sin egen uddannelse, og at lønmodtagere og arbejdsgivere i fællesskab har sagt: vi skal løse dette problem. Det er sket på bankområdet, og der er også udsigt til flere pladser på jern og metal-området. Så jeg er fortrøstningsfuld med hensyn til, at vi også får de sidste 3.000 i hus ud over de 4.000, der er i ungdomsprogrammet.

De 12.000 i ungdomsprogrammet er ikke noget, der bygger på løse forventninger. De 4.000 er nogle, vi selv skaffer, det er tilbud til lære- og praktikpladssøgende, og så skulle det private erhvervsliv altså stille med de ekstra godt 3.000 for at nå den samlede mål-sætning på 7.000.

I dag er der en venteliste, kan man sige, idet der er 8.000, som venter på at få lære- og praktikpladser. Det er mange, men det er også den største årgang, vi nogen sinde har haft, og der er ikke flere, der venter nu, end der var sidste år. Skulle der til efteråret stå 20.000? Ja, hvordan kan man næsten undgå det? Når der kommer et kæmpemæssigt hold ind i uddannelsessektoren, som går ud af skolen, er der et meget stort antal unge, som står over for at skulle have lære- og praktikpladser; sådan har det været hvert år. Det er propagandistisk, når Aktuelt, hr. Svend Auken og andre nu pludselig maler det ud som en frygtelig konsekvens af regeringens politik, at der som altid står en snes tusinde, der mangler pladser, når skoleåret er slut, for sådan har det jo altid været. Det nye er, at ungdomsarbejdsløsheden, på trods af at vi står med den allerstørste årgang nogen sinde, er ved at falde, og at antallet af praktikpladssøgende nu ser ud til at gå ned til efteråret.

Hvad angår det brede samarbejde, ved hr. Svend Auken jo godt, at det ikke var på grund af ungdomsprogramrets indhold, at det brast; nej, det var, fordi socialdemokratiet som sædvanlig ikke ville være med til at finde pengene til det, og det er vi jo så vant til.

Ivar Hansen (V):

Jeg vil gerne ligesom statsministeren understrege vigtigheden af de fire grundpiller i vores udenrigspolitik: Danmarks medlemskab af EF, af NATO og af FN og vor deltagelse i det nordiske samarbejde.

Nu, hvor vi står umiddelbart foran et valg til Europa-Parlamentet, føler jeg også anledning til på venstres vegne at understrege vigtigheden af, at dette valg kommer til at fremstå som en positiv demonstration, som udtryk for, når resultatet er gjort op, en klar vilje hos et stort flertal her i landet til fortsat at deltage positivt i en fortsat udvikling af det politiske og økonomiske samarbejde i Vesteuropa.

Derfor vil jeg også gerne opfordre til, at man ved denne lejlighed møder frem og ved sin stemmeafgivning giver udtryk for denne holdning.

Jeg finder også anledning til her ved afslutningsdebatten i særlig grad at understrege vigtigheden af en anden grundpille i vores udenrigspolitik, nemlig vores medlemskab af NATO og dansk sikkerhedspolitik, som den kommer til udtryk på denne måde. Jeg skal ikke gentage, hvad der er sagt om de debatter, vi har haft her i folketinget i det sidste par år, og jeg skal ikke i dag i særlig grad rette bebrejdende bemærkninger mod socialdemokratiet og give udtryk for tvivl om dets holdning i løbet af det sidste par år, men jeg vil dog ikke undlade at gøre opmærksom på, at jeg har lagt mærke til, at den sikkerhedspolitiske ordfører, hr. Lasse Budtz, offentligt har givet udtryk for, at han egentlig slet ikke var særlig tilfreds med den dagsorden, der blev vedtaget den 2. maj, og det er egentlig ret ejendommeligt at lægge mærke til.

Det, jeg gerne vil sige, er, at jeg håber, socialdemokratiet i denne sag vil benytte sommeren til politisk eftertanke, og jeg håber, at vi, når denne politiske eftertanke er overstået, kan se frem til en folketingssamling i 1984-85, hvor vi igen kan tage nogle